

Piše: Zoran Buhač, pedagog

Gotovo svakog dana u našoj predškolskoj skupini Ježići oglasi se školsko zvono. Doduše zvuk školskog zvona je snimka na CD-u, kao što je i „školski sat“ koji slijedi nakon tog školskog zvona imitacija onog pravog koji većinu djece u skupini tek očekuje. Ovakav način rada je proizašao iz dječjeg interesa koji je simboličkom igrom pokazao zanimanje za školom. Od toga da neka djeca žele biti učitelji ili učiteljice do toga da neka djeca žele biti učenicima u toj igri. Tekovine ove igre odgajateljice su implementirale u svakodnevni odgojno obrazovni rad tako da su već predviđene radne listiće koje su roditelji pribavili za svoju djecu uključili u tu igru te uz još neke šarolike aktivnosti djeci priuštile gotovo pravo iskustvo škole. Upoznavanje sa slovima, količinom, brojevima, prepoznavanjem glasova, prostorni odnosi, vremenski odnosi te neke opće činjenice i aktivnosti proistekle iz svijeta koji ih okružuje čine okosnicu ovog školskog sata koji svakim tjednom sve više oplemenjuje. Novi je način i taj da djeca gledaju za njih prilagođene dokumentarce o svijetu oko njih.











